

Det ærede Medlem fra Rjøge begyndte og endte med den Betragtning, at dette var en Samfundsinteresse af den Rang, at alt Andet maatte bøje sig derved, og at Demokratiet's Fordringer nok skulde vise sig at falde sammen med Samfundets paa dette Omraade. Dertil vil jeg svare det ærede Medlem, at man skal være meget forsigtig med, hvad man paatræver i Samfundets Navn. Jeg tror ikke, at man i Historien skulde kunne nævne noget Exempel paa nogen reaktionær Forholdsregel, noget Statskup eller voldsom Handling af den ene og anden Art, uden at der derfor er blevet paaberaabt Samfundets Interesse, at Statsvellet, Landets Vel var den høieste Lov, og i Kraft deraf handlede man efter sin egen Opfattelse, sine egne Ønsker, sine egne Interesser. Jeg tror derfor, man skal være meget varlig med saaledes at paafalde Samfundets Interesse overfor denne Lov, naar vi drøfte Spørgsmaalet om en Lovgivningsforanstaltning i og for sig kan være hensigtsmæssig; thi derom tror jeg, at vi Alle ere enige, at vi her paa dette Omraade som paa alle andre, vil søge at give Lov, der hjælpe Samfundet i det Hele og svarer til Samfundets Tarv. Men det, hvorom der er Uenighed er dette, om de Foranstaltninger, Regeringen her har foreslaaet under Tilslutning fra forskjellige Medlemmer, er Veien til at fyldestgjøre Samfundets Krav, eller om det maatte ikke netop er, saaledes som vi mene, det Modsatte deraf, er at modarbejde Samfundets Vel. Lad os derfor strides derom, men ikke komme ind paa at paafalde Samfundets Vel som det Afgjørende; thi det er en farlig Veie. — Det ærede Medlem fra Veire (Holstein-Vedreborg) synes noget fortrydelig over, at jeg havde angivet, at her kunde blive en Modstætning mellem Landbrugets formentlige Interesse og Demokratiet's Standpunkt; han mente at overhovedet Hensynet til det demokratiske Standpunkt ikke hørte hjemme i en Drøftelse som denne. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem havde Anledning til at være fortrydelig derover, thi jeg har ikke villet og har heller ikke sigtet Noget for, at han ikke skulde kunne dele de Ansættelser, det ærede Medlem og hans Meningsfæller i denne Sag forfægte, og dog være Demokrat. Det veed vi jo, at den Egenstabs har Demokraterne sammen med alle andre Mennestter, at de kunne komme paa Afveje, de kunne se forkert paa en Sag, de kan være vildledte, men de ophøre derved ikke at være Demokrater, men jeg paastaar paa det Bestemteste, at det Standpunkt, jeg forfægter, har jeg den fuldeste Ret til at sige er det demokratiske, thi

det veles ikke alene af dem, der her til Lands kaldes for Demokrater, men dette Spørgsmaal er allerede et europæisk Spørgsmaal, og hvorsomhelst det er drøftet, vil man se, at det demokratiske Parti vil staa paa den Side, som jeg forfægter (Holstein-Vedreborg: Embedspartiet, de Nationalliberale). Det ærede Medlem veed ligesaa vel som jeg, at det Antal af 129, der blev overstemt paa den tyste Rigsdag, bestod af det tyst-frisindede Parti og nogle nationalliberale, medens de 148, der seirede, vare Godseiere og det konservative Parti i det Hele taget, derom er der ingen Tvivl. Det ærede Medlem mente, at det her fra vort Synspunkt dreiede sig om Fabrikant-Interesser. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem skulde have antydnet noget Saadant, i alt Fald maatte han sige Noget til (Holstein-Vedreborg: Det er ikke i Følge Deres Synspunkt, men i Følge Sagens Natur). Sagens Natur? Jeg veed ikke, hvor det skulde ligge, men jeg vil overlade til det ærede Medlem Forklaringen i saa Henseende. Jeg tror, at det ærede Medlem der har lært for meget af Regerings-Kommissionens Udtalelser, thi den opfatter, mærkelig nok, Modstanden mod de Foranstaltninger paa dette Omraade, der har været førte i England, saaledes, at den skulde udgaa fra nogle i Kunstsmørfabrikationen interesserede Personer. At en lignende Opfattelse skulde kunne gjaeldende her, kan jeg ganske vist ikke tro, saa meget mindre som det kun dreier sig om to enkelte Mænds Interesser, og de ville vistnok kunne tilfredsstilles paa anden Maade, uden at man behøver at indrette Lovgivningen efter dem. Forøvrigt forekommer det mig, at den væsentligste Del af det Foredrag, det ærede Medlem fra Veire (Holstein-Vedreborg) holdt i Gaar, var hans Sammenligning mellem de Vilkaar, hvorunder vore Konkurrenter paa det engelske Marked virkede. Han gjorde da gjaeldende, at flere af de Lande, han betegnede som vore Konkurrenter, havde faaet en Lovgivning paa Smørfabrikationens Omraade, som indeholdt større Garantier end vor nu gjaeldende Lov; dette gjaeldt navnlig Thykland, der havde faaet en Forbudsbestemmelse mod Blanding. Det ærede Medlem tager feil ved at sammenstille den tyste Lov med den danske, der er en væsentlig Forskiel med Hensyn til Udseendet. Der er, for at bringe den høitærede Indenrigsministers Udtalelse, Intet i Veien for, at den tyste Butterine kan sælges som ægte Smør, dets Udseende hindrer det ikke. Forbudet i Thykland er kun Forbud mod Blanding af Kunstsmør indenfor en vis Grændse, men der findes intet For-